

Malokyšické

OZVĚNY

Zpravodaj obce Malé Kyšice, ročník XX / 2026, číslo 3 (160)

Komentář

BLBOST NEBO VANDALISMUS V POTEPLÍ

Foto: M. Oliverius, 2026

V květnových dnech roku 1945, i když se dnes už jen dohadujeme za jakých okolností v Poteplí zemřeli a svými spolubojovníky byli v zatáčce tamní silnice pohřbeni dva příslušníci Rudé armády: Michajlov z Leningradu a D. I. Livkovič z Černichovské oblasti. O dva roky později

jejich ostatky byly exhumovány a uloženy do památníku, který byl za účasti občanů Unhoště, Malých Kyšic a dalších okolních obcí odhalen 27. července 1947. Kromě výše uvedených údajů neznáme ani celá jména rudoarmějců, neznáme jejich hodnosti, vojenská zařazení. Jisté je, že prošli válečnými frontami; jeden od Leningradu, druhý možná od Černihiva, a své životy skončili už v mírových dnech právě v Poteplí. Podle vyprávění tehdejších pamětníků „to byli ještě chlapi“, kteří díky povolání do armády nestačili založit ani své rodiny. A teď, když v měsíci květnu uplynulo 81 let od jejich úmrtí, tak nějaký blb nebo vandal tento již opomíjený potepelský památník poškodí tím, že posprejuje jména dávno již zemřelých „málčiků“ modrou a žlutou barvou. Ano: státními barvami Ukrajiny!

Takto mohl jednat opravdu jen blb, což je podle Slovníku spisovného jazyka českého „člověk s nevyvinutou nebo silně porušenou, otupělou duševní činností“, anebo vandal, tedy bezohledný ničitel. Nelze souhlasit s válečným konfliktem, který se již čtvrtým rokem na Ukrajině odehrává, kdy zde denně umírají jak vojáci, tak i civilisté, je však nepochopitelné, že u nás někdo svůj názor na současnou ruskou agresi vyjádří zničením sedmdesát

devět let starého památníku posprejováním barvami Ukrajiny. Ale kdyby ten sprejer uměl číst a sledoval alespoň trochu současné dění právě na Ukrajině, tak Černichovská (nebo také Černihivská) oblast je jednou z 24 samosprávných ukrajinských oblastí, jejíž centrem je město Černihiv, které již v roce 2022 získalo čestný titul „Město – hrdina Ukrajiny“.

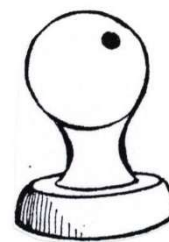
Poničení památníku v Poteplí lze srovnat s vandalstvím z konce 40. a z 50. let minulého století, kdy se v tehdejší ČSR začaly odstraňovat obnovené sochy TGM, mazat jména a vše, co se týkalo působení našich legionářů v době Velké války, co z doby německé okupace připomínalo západní odboj včetně československých letců působících v Británii, sundávaly a znehodnocovaly se úřední tabule s názvy ulic a náměstí, prostě ničilo se vše, co bylo ideologicky nevhodné, závadné. Od té doby potom uplynulo půl století a my se i k takto odstraněným nebo poškozeným kulturním památkám za vynaložení nemalých finančních prostředků začali vracet a stále se vracíme, a snažíme se napravit to, co z ideologické blbosti i obecné neznalosti zavinili nejen tehdejší mocipáni.

Nevěřím, že onen vandal z Poteplí pokorně za pomoci syntetického ředidla uvede památník do původního stavu. Bude-li vůbec tento můj komentář číst? Ale pokud by ho snad četl a měl k němu nějaké své výhrady, jsem mu k dispozici; rád ho přijmu v úředních hodinách na Obecním úřadě v Malých Kyšicích.

Mgr. Miroslav Oliverius
starosta i kronikář obce

Zprávy z radnice

Jarní **SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO, NEBEZPEČNÉHO A BIO ODPADU** se uskuteční na malokyšické návsi před obecním úřadem v neděli **24. května 2026** od 9.00 hodin do naplnění kontejnerů nebo nejpozději do 12.00 hodin. Upozorňujeme, že při tomto svozu není možné odkládat stavební odpad. Ve stejný den proběhne také **DOBROVOLNÝ ÚKLID OKOLÍ OBCE**. Sraz dobrovolníků je v 9.00 hodin před obecním úřadem, kde každý obdrží pytel, rukavice a instrukce k úklidu. Úklid končí v 11.00 hodin. Děkujeme všem, kteří při svozu i úklidu aktivně pomáhají. **(red)**

V sobotu **30. května 2026** pořádá obec Malé Kyšice od 14.00 hodin v prostoru volnočasového areálu vedle Mateřské školy Malé Kyšice **DEN DĚTÍ**. K vidění bude ukázka práce s dravci. Dále se návštěvníci mohou těšit na malý a velký skákací hrad, soutěže a hry, malování na obličeji i na občerstvení. **(kab)**

Nepořádek v okolních lesích. Není měsíce, aby někdo neupozornil na „nové“ vyvezení a uložení ořezaných větví ze stromů a keřů i sekačkou

posečené trávy při lesních cestách v okolí naší obce. Upozornit na takovýto nešvar je sice záslužné, ale bez uvedení a následného usvědčení zakladatele této (i když biologické) skládky na nepovoleném místě je nanic! Především zástupce správy lesů města Unhoště by o tom mohl říct své. A tak okolní lesy se bez dopadení viníka průběžně stávají kompostárnou, skládkou, ba i smetištěm ... a ten někdo (možná od nás?), spokojené pohlíží na ořezanou borovici, zkrácenou vrbu, či sestříhaný anglický trávník své upravené zahrádky. (oli)

Foto: AVE Kladno s.r.o., 2026

nebudou tyto nádoby vyvezeny.

Společností AVE Kladno s.r.o., která pro naši obec zajišťuje svoz odpadu, byla obec upozorněna na odkládání jiných odpadů do **NÁDOB NA JEDLÉ OLEJE A TUKY** umístěných ve sběrných hnízdech v ulici Zahradní a Berounské. Do uvedených nádob patří pouze následující:

Rostlinné oleje: Slunečnicový, řepkový, olivový, sójový, kokosový atd.

Tuky: Sádlo, máslo, margaríny.

Oleje z jídla: Oleje z nakládaných potravin (sušená rajčata, sýry, ryby), oleje z marinád a fritování.

V případě, že se v nádobách na oleje a tuky bude nacházet jiný odpad (např. plechovky, konzervy, odpadky apod.) bylo firmou AVE Kladno s.r.o. upozorněno, že

(oli)

Sběr drobného kovového odpadu. Sudy při plotu lokálního sběrného místa u ČOV Malé Kyšice v ul. Spojovací nepřetržitě slouží jen pro drobný kovový odpad (zejména plechovky od nápojů, konzervy od potravin, kovová víčka a zátky, alobal apod.). Ostatní kovový odpad lze odevzdávat v lokálním sběrném místě u ČOV Malé Kyšice každou **první středu** v měsíci (vyjma státních svátků) od 15.00 do 16.00 hod. nebo i jindy, a to po předchozí domluvě na obecním úřadě. (red)

Odstranění vraku. Neidentifikovaný přívěsný vozík – vrak (viz následující fotografie) minimálně od konce roku 2025 je odstaven na chodníku v malokyšické ulici Za Mlýnem. Dne 14. května 2026 byla Obecním úřadem v Malých Kyšicích vyvěšena výzva k odstranění vraku, a to v termínu do dvou měsíců ode dne vyvěšení této výzvy. Pokud výzva nebude v daném termínu respektována, dojde ze zákona k likvidaci vraku. (oli)

Foto: M. Oliverius, 2026

POZVÁNKA

V zastoupení obce MALÉ KYŠICE si dovoluji pozvat všechny malokyšické spoluobčany na 26. VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE, které se bude konat v restauraci „LIKA“ na adrese Osvobození č.p. 135, 273 51 Malé Kyšice ve středu dne 27. května 2026 od 18.00 hodin.

* * *

Program: Zahájení * Změna rozpočtu na rok 2026 * Zadání Územního plánu Malé Kyšice * Dodatek č. 1 ke Smlouvě o spolupráci při investiční akci „ČOV Malé Kyšice – rekonstrukce a intenzifikace“ * Dodatek č. 4 ke Smlouvě o zajišťování a financování dopravní obslužnosti * Smlouva o budoucím provozování vodovodu * Žádost o užití znaku obce * Různé a diskuse * Závěr
Mgr. Miroslav Oliverius, starosta obce

Pozn.: Před zveřejněním pozvánky na veřejné zasedání na úřední desce obce může dojít ke změnám výše uvedených bodů.

ODEŠLI S HLASEM ZVONU

Dne 13. dubna 2026 zemřela ve věku 85 let paní **Jana Kocourková** a dne 13. května 2026 zemřel ve věku nedožitých 92 let pan **Ing. Ján Kúsek**.
Čest jejich památce! (kab)

Stalo se v květnu roku 1918

TRAGÉDIE VE MLÝNĚ ROUČMÍDA

V románu *Rudá záře nad Kladnem* Antonína Zápotockého je sugestivně popsána událost, ke které došlo dne 7. května roku 1918 ve mlýně Roučmída na Kačáku (viz také *Malokyšické ozvěny* č. 4/2014 – „Malokyšická čítanka“, s.

31-34). Neznáme prameny, ze kterých při zpracování této látky autor vycházel, proto po více jak století se seznamme s událostmi tak, jak se na Roučmídě v květnu roku 1918 skutečně stala.

Dochoval se jejich popis, a to z pera účastníka – Františka Holečka z Rozdělova; kopie popisu je založena ve Státním okresním archivu v Kladně). Jmenovaný napsal: „Nedostatek veškerých potravin ve všech obcích a rodinách nabyl v květnu r. 1918 takové velikosti, že hlad v 70 % lidu dělnického ozval se netušenou mírou. V nejkrajnějším tomto případě sáhlo hornictvo a dělnictvo vůbec k nezákonnému sice, avšak k radikálnímu prostředku, totiž přímo u majitelů a producentů svůj nedostatek a hlad ukojiti. Dne 4. května dán tajný signál a hladovějící lid Kladenska v houfech a neorganizovaných masách vrhl se na velkostatky, mlýny a konečně i menší usedlosti důrazně napřed žádající o prodej mouky, chleba a brambor a když jim nebylo vyhověno, tu vzkypěla krev hladového lidu.“

Následně pokračoval: „7. května vyvrcholilo vše na stupeň nejvyšší. Dosud nestalo se ze strany majitelů statků a mlýnů nic, co by úplně rozčarovalo situaci. V tento den jeden z houfů v počtu as 150 mužů, žen a dětí „táhl“ směrem k Mosteckému mlýnu a Routčmídě u Bratronic. V předcházejícím mlýně dostalo se lidu několika bochníků chleba a něco mouky a lid z části uspokojen kráčel dále k Routčmídě. Zde však veškerá vrata a dveře byly pevně uzamčeny a všichni obyvatelé mlýna uvnitř schováni a připraveni k odporu se střelnou zbraní. Byl jsem všeho dění očitým svědkem, protože spolu s bratrem Václavem v pravdě poctivě jsme chtěli něco koupiti, jak v každém jiném případě se i u jiného dělo. A zde majitelé neuznali nejmenší žádosti a prosby o vydání, resp. zaplacení potravin, kdy žádalo se o otevření mlýna. Houf se po odporu majitelů mlýna snažil násilím otevřít silné dveře do mlýnice. Stáli jsme s bratrem v osudné chvíli před vraty as 4 kroky. U vrat bylo as 25 mužů, kteří tehdy s typickým „Vojno povol!“ snažili se silné dveře otevřít. Avšak tyto vzdorovaly tlaku hladového lidu. Pojednou kdosi vyrazil výplň dveří, avšak současně zahřměla hromová rána, která každého k zalknutí ochromila. Když zmizela hustá clona dýmu, naskytl se nám hrozný pohled. Ve zpěněné krvi na zemi ležel můj bratr Věna jsa podoben smrti. Rychlý můj pohled z bratra svezl se do mlýnice, kde ještě s připravenou puškou stál bratr mlynáře Hofmana t. zv. „pan profesor“, ač sběhl ze studií. Majitelům mlýna se ovšem nestalo nic, byli chráněni rakouskou justicí, aniž by byl slyšen jeden jediný svědek, o mně nemluvě.“

K bratrovu pohřbu uvedl: „Pohřeb bratra odbýval se 11. května 1918 za 50ti členné asistence četnictva v plné výzbroji a připraveného za hradby hřbitova vojska také asi 50ti členného opatřeného i kulometry. Inu jistota byla podepřena. Při pohřbu byly zakázány veškeré české písně, které měl zapěti divadelní sbor vedený p. Jos. Vašatou, česká hudba zakázána Hudbě p. Hnětkovského a vše, co směřovalo k české pietě vlastence našeho Věny.

Proslulý četník Beneš zabavil věnec bratranci J. Prokopovi, jehož stuhy červenobílé nesly odpověď rakouským vrahům: „Zemřels smrtí nezaviněnou, však smrt Tvoje bude pomstěna.“

Holečkův závěr: „Sotva jsem opustil hřbitov maje se rychle dostaviti na hejtmanství k zatčení ku vyšetření této „Routčmídké tragédie“, přeskákalo vojsko hřbitovní zdi a spolu s četnictvem vytlačilo surovým způsobem veškeré účastníky pohřbu do obce a do svých domovů, obávající se zajisté pomsty, která jim krutým utlačovatelům náležela již 300 let. Tak skončila tragédie našeho bratra Václava Holečka z Rozdělova ve mlýně Routšmída v r. 1918. Podepsán Frant. Holeček, bratr“ (oli)

Z osobností Unhošťska

OTEC VĚTROVÉHO UNHOŠŤSKÉHO JABLKA

Dne 30. června t.r. především zahrádkáři a ovocnáři na Unhošťsku by si měli připomenout již 60. výročí úmrtí Jana Štefla, řídícího učitele, který po mnoho let působil ve Svárově, ale i v Unhošti. Jmenovaný byl známý nejen svými příspěvky v odborných ovocnářských a zahrádkářských časopisech. Do povědomí pěstitelů ovoce se zapsal po roce 1929, kdy ovocné stromoví utrpělo díky silným mrazům velikou pohromu; většina jabloní a hrušní pomrzla. Jan Štefl však ve své zahrádce měl zasazený štěp, jehož se účinky mrazivé kalamity nedotkly. Jednalo se o jabloň, která pocházela z horské šumavské dědiny Chodská Lhota. Jako vzpomínku na svůj původní domov si řídící učitel na své unhošťské zahrádce stromek tohoto druhu také zasadil.

Tím, že jabloň v uvedeném roce přetrvala zimní kalamitu, napsal o tom zprávu do Ovocnických rozhledů a rouby z této své jabloně poskytoval nejen zájemcům z Unhoště a okolí. Její plody chutí připomínaly mátu peprou, proto se jim začalo říkat „jablka větrová“. Při pořádání jedné z výstav ovoce odbočkou Ovocnické jednoty v Unhošti „otec jablka“ ukázal lásku k místu svého pobytu a toto bělostné jablko příjemné vůně označil „Větrové unhošťské“; název se brzy ujal. Dnes je tento druh díky ustavičnému šlechtění nových a nových odrůd jablek dávno překonán a již na začátku tohoto století zcela vymizel. Je zapomenut, a to stejně jako je i v Unhošti zapomínán milovník přírody a ovocného stromoví Jan Štefl. (oli)

Malokyšické OZVĚNY, zpravodaj obce Malé Kyšice, okres Kladno

Vydává: min. 4x ročně obec Malé Kyšice, IČO 00640557, prostřednictvím redakční rady, ev. číslo MK ČR E17465. Toto číslo v nákladu 280 výtisků bylo vydáno v Malých Kyšicích dne 15. 5. 2026. Neprodejně.

Kontaktní adresa: Obecní úřad, Malé Kyšice, ul. Míru 72, 273 51 Unhošť.
ou.malkysice@volny.cz

www.malekysice.cz

